

✓
ДА БЪШЕ ТИ....

Облѣхъ на ледна есень: сѣкашъ ме погали
Цѣлувка мъртва. . .

Ти плътъ да бѣ отъ устни, дишащи корали,
Бихъ пилъ дихание опиянено,

О плѣнница моя!

Но тъменъ ширъ, мъгливо-тъмна степъ,
Море, загърнато въ зловѣщие и сънь.
Дѣлятъ ме тѣ. . . дѣлятъ ме тѣ отъ тебѣ. . .
И въ тихъ копнежъ азъ чезна безприютенъ!

О плѣнница моя!